

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky v právní věci **žalobkyně: L.Š., nar. „X“, bytem N. B. 1043, Ch., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2013, č.j. MPSV-UM/6663/13/4S-PDK,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Pardubicích ze dne 25.6.2013, č.j. MPSV-UP/994385/13/AIS-SSL a rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30.9.2013, č.j. MPSV-UM/6663/13/4S-PDK, se pro vady řízení zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3.146,- Kč, a to ve lhůtě do 10 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno

rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Pardubicích ze dne 25.6.2013, č.j. MPSV-UP/994385/13/AIS-SSL, jímž tento správní orgán I. stupně přiznal žalobkyni příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně, a to od února 2013. Žalobu odůvodnila žalobkyně následujícím způsobem:

Žalobní body:

Žalobkyně zejména poukázala na to, že trpí lehkou až středně těžkou demencí a insomnií s očekávanou progresí stavu. Její zdravotní stav jí neumožňuje vykonávat běžné denní činnosti a je odkázána na každodenní neustálou pomoc jiné osoby. Dle rozhodnutí správního orgánu I. stupně potřebuje žalobkyně každodenní pomoc v šesti oblastech základních životních potřeb /b) orientace, c) komunikace), f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost/, jedná se tak o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni – středně těžká závislost. Orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení osoby žalobkyně ze zdravotní dokumentace ošetřujících lékařů MUDr. Klza, MUDr. Baborákové Švehlákové a ze sociálního šetření. Žalobkyně přitom namítá rozporuplnost těchto podkladů. Správní orgán I. stupně však posudkový závěr posudkového lékaře vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Žalobkyně v odvolání navrhla nové posouzení její mobility, schopnosti stravování, oblékání a obouvání. Odvolání bylo rozhodnutím žalovaného zamítnuto s tím, že posudková komise se dne 28.8.2013 ztotožnila s hodnocením lékařské posudkové služby příslušné OSSZ.

Žalobkyně vytýká posudkovému zhodnocení podanému posudkovou komisí absenci vlastních úvah o schopnosti žalobkyně zvládat dotčené životní potřeby a vypořádání se s konkrétními námitkami žalobkyně. Naproti tomu žalovaný považuje tento důkaz za úplný a plně přesvědčivý. Žalobkyně proto tvrdí, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s tvrzeními a důkazy předloženými žalobkyní. Proběhlé správní řízení považuje za nedůsledné a nedostatečné ve vztahu ke skutkovým zjištěním. Má za to, že je v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť neobsahuje odůvodnění posudkového zhodnocení, úvahy, jakými se správní orgán řídil, vypořádání se s námitkami odvolatelky. Žalobkyně rozhodnutí proto považuje za nepřezkoumatelné.

Žalobkyně výslovně poukazuje na lékařskou zprávu MUDr. Klza ze dne 5.6.2013, v níž se uvádí, že žalobkyně vyžaduje nutný dohled a pomoc druhé osoby při všech činnostech a není orientována časem, nezvládá čtení a psaní. Dezorientovanost v čase potvrzují dle žalobkyně rovněž lékařské zprávy MUDr. Baborákové Švehlákové ze dne 8.3.2013 a 30.4.2013, mimo to doplňuje bolestivost krční páteře i krepitace, adiadochokinézu, flekční držení těla. Dle záznamu ze sociálního šetření ze dne 2.4.2013 je zřejmé, že žalobkyně nezapne zip, neohne se, aby se obula, při vstávání z postele potřebuje pomoc jiné osoby, sama nevstane. Není schopna užívat léky dle doporučení, není schopna si připravit jídlo. Záznam ze šetření neobsahuje zjištění sociálního pracovníka, jedná se pouze o „diktát“ posuzované osoby. Žalobkyně má za to, že to byl důvod toho, proč nebyl vzat jako plnohodnotný důkaz, což je v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů. Žalobkyně se odkazuje na vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, když v první části je vymezen způsob zhodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby. Konkrétní aktivity vztahující se k základním životním potřebám jsou přiřazeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, přičemž platí, že není-li posuzovaná osoby schopna zvládat byť jednu z nich, pak není schopna zvládat zcela základní životní potřebu. S ohledem na to, že žalobkyně trpí

lehkou až středně těžkou demencí, je otázkou, zda je schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost provedení základní životní potřeby.

Co se týče jídla a pití, v důsledku kognitivní poruchy dezorientace časem není žalobkyně schopna sama rozpoznat a obsloužit se v potřebě jídla a pití. Žalobkyně má špatnou krátkodobou paměť, nechává puštěnou vodu, jak vyplynulo i ze sociálního šetření. Není schopna rozpoznat přiměřenost obutí, oblečení, má rovněž zhoršenou jemnou motoriku, tedy není schopna se obléci. Žalobkyně má za to, že posudky byly nedostatečné, neboť nezvládá devět základních životních potřeb. Žalobkyně uvedla jako svého nového ošetřujícího lékaře MUDr. Mikuleckou, Chocen.

Žalobkyně proto navrhla zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a rovněž proto, že skutkový stav, který správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, přičemž uplatnila náhradu nákladů řízení právního zastoupení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svou argumentaci z obsahu žalovaného rozhodnutí a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Hradci Králové a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Rozhodné okolnosti ze správního spisu:

Jak vyplývá ze správního spisu, v projednávané věci vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen „zákon o sociálních službách“), kterým přiznal žalobkyni příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně od února 2013, a to jako osobě závislé na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II-středně těžká závislost. Správní orgán I. stupně vycházel z posudku posudkového lékaře OSSZ v Ústí nad Orlicí ze dne 7.6.2013, z výsledku sociálního šetření ze dne 2.4.2013, přičemž dospěl k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobkyně pomoc při následujících základních životních potřebách: orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém namítala, že má problémy mimo výše uvedené též v případě mobility, stravování a oblékání a obouvání.

Žalovaný si následně vyžádal posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 28.5.2013 a rozhodl tak, že odvolání zamítl a potvrdil zmíněné rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Mezi podklady, z nichž PK MPSV při zpracování posudku vycházela, je zařazen rovněž **nález MUDr. Klza ze dne 5.6.2013, v němž je uveden „nutný dohled a pomoc druhé osoby při všech činnostech“ (str. 2 posudku). Dle závěru PK MPSV přitom „objektivizovaná tíže postižení neodůvodňuje nezvládání základních životních potřeb v oblasti mobility, stravování a oblékání.“**

Žalovaný ve svém rozhodnutí vedle citace platné právní úpravy uvedl i posudkové zhodnocení a posudkový závěr jednak posudkového lékaře OSSZ v Ústí nad Orlicí a dále i

posudkový závěr posudkové komise MPSV v Hradci Králové, když v odvolacím řízení si vyžádal tento posudek. Zároveň uvedl i to, že výsledky sociálního šetření provedené pracovníkem úřadu práce byly zapracovány do posudku OSSZ, a že zdravotní stav žalobkyně byl proveden i s ohledem na toto provedené sociální šetření. Dospěl k závěru, že posudek PK MPSV byl komplexní, objektivní a přesvědčivý a byl stěžejním důkazním prostředkem.

Posouzení věci krajským soudem:

Předně je nutné zdůraznit, že podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona.

Předmětem žalovaného rozhodnutí bylo rozhodnutí o příspěvku na péči dle zákona o sociálních službách, přičemž i v tomto řízení platí správní řád. Proto i v tomto řízení platila pro správní orgány **povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti** (§ 3 správního řádu) a povinnost koncipovat odůvodnění rozhodnutí tak, aby korespondovalo se správním spisem a bylo plně přezkoumatelné, jinými slovy **uvést v něm „důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí** (§ 68 odst. 3 správního řádu). **Této povinnosti však zůstaly oba správní orgány dlužny.**

V řízení byly sice shromážděny ty podklady, které zákon správnímu orgánu ukládá, tedy bylo provedeno sociální šetření a byl vyžádán posudek posudkové komise MPSV k posouzení stupně závislosti žalobce (§ 26 a § 28 zákona o sociálních službách), avšak tím nebyly povinnosti správního orgánu řádně vyčerpány. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně v podstatě pouze obsahuje konstatování, že byla podaná žádost o příspěvek, dále byl popsán způsob získání podkladů pro rozhodnutí, přičemž z posudku posudkového lékaře OSSZ bylo konstatováno, že žalobkyně potřebuje pomoc při šesti základních potřebách. Závěrem bylo uvedeno, že správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že tento posudek se jeví jako úplný a přesvědčivý. Již v tomto rozhodnutí chybí hodnocení zmíněných podkladů, tj. nejsou v něm obsaženy vlastní úvahy správního orgánu týkající se hodnocení podkladů pro rozhodnutí, **absentuje úvaha správního orgánu o zhodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby žalobkyně ve vztahu ke konkrétním skutečnostem zjištěným jak během sociálního šetření, tak i skutečností obsažených v posudku posudkového lékaře OSSZ.** Proto již toto rozhodnutí považuje soud za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.).

Rovněž rozhodnutí žalovaného trpí uvedenou vadou zahrnující nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.), kdy žalovaný tuto vadu rozhodnutí správního orgánu I. stupně pominul, přičemž odůvodnění jeho rozhodnutí obsahuje v podstatě rovněž pouze konstatování platné právní úpravy a dále konstatování závěrů posudkového lékaře OSSZ v Ústí nad Orlicí a posudku PK MPSV v Hradci Králové, který si žalovaný v tomto řízení vyžádal. Žalovaný se v podstatě spokojil s tím, že PK MOPSV potvrdila zhodnocení provedené příslušným lékařem OSSZ Ústí nad Orlicí. **Žalovanému přitom nevadilo, že posudek PK MPSV neřeší rozpor mezi podklady pro jeho vypracování, a to**

konkrétně již zmíněný nález MUDR. Klza, který uvádí: „*nutný dohled a pomoc druhé osoby při všech činnostech*“ (str. 2 posudku), a mezi posudkovým závěrem, který vyzněl tak, že žalobkyně nezvládá šest shora již uvedených základních životních potřeb. Žalovaný se své povinnosti zhodnotit podklady pro vydání rozhodnutí mylně zprošťuje tím, že poukazuje na to, že výsledky sociálního šetření jsou již zpracovány v posudku OSSZ a vzhledem k tomu, že PK MPSV přezkoumává posudek OSSZ, je ve výsledku PK MPSV posouzen zdravotní stav žalobkyně s ohledem na sociální šetření. Žalovaný však není zbaven povinnosti přezkoumat, zda v záznamu sociálního šetření, v posudku lékaře OSSZ a v posudku PK MPSV jsou uvedeny veškeré relevantní skutečnosti, zda vnitřně tyto úkony jednotlivě i vzájemně neodporují a zda jsou v nich vypořádány námitky žalobkyně. Pokud nastane situace, jak v tomto případě, že závěr posudku PK MSV je v rozporu s podkladovou lékařskou zprávou, pak takový závěr musí PK MPSV náležitě, a to zcela konkrétně objasnit, což v tomto případě neučinila. Pokud tomu tak tedy není, pak žalovaný nemůže zhodnotit uvedený posudek za úplný a přesvědčivý stěžejní důkaz ve věci. Mimo to, v samotném rozhodnutí žalovaného zůstaly nevypořádány námitky žalobkyně uplatněné v odvolání, ty měl žalovaný vyvrátit přesvědčivě, nikoliv pouze poukazem na závěr posudku PK MPSV, který prohlásil za úplný a přesvědčivý. **Žalované rozhodnutí tak obsahuje nedostatek důvodů, míněno tím pochopitelně zcela konkrétních důvodů vztahujících se k individuálním okolnostem případu žalobkyně.**

Podle ust. § 3 písm. c) zákona o sociálních službách se pro účely tohoto zákona rozumí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Podle ust. § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 při splnění dalších podmínek uvedených v tomto ustanovení zákona o sociálních službách. Podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopností zvládat základní životní potřeby v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potencionálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanovuje prováděcí předpis (§ 9 odst. 6 zákona o sociálních službách).

Proto při hodnocení schopnosti posuzované osoby v daném správním řízení, tj. schopnosti zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, je nutné vycházet i z prováděcího předpisu, a to z vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v platném znění. Bližší vymezení úkonů a způsob jejich hodnocení je totiž uvedeno v příloze č. 1 zmíněné vyhlášky, přičemž tyto úkony jsou zde podrobně vypsány (mobilita: za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových; stravování: za

schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim; oblékání a obouvání: za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.)

V odvolacím řízení si žalovaný správně vyžádal posudek příslušné PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Žalovaný pak při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně musel vycházet v rámci odvolacích námitek navíc i z posudku příslušné PK MPSV. V této souvislosti je nutné konstatovat, že na rozdíl od přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, ve kterém si může soud vyžádat v soudním řízení ještě další posudek od příslušné PK MPSV, tak v dané věci takovému postupu brání nedostatek zákonné kompetence PK MPSV. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění, posuzuje posudková komise MPSV svými posudkovými komisemi zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního pouze ve věcech důchodového pojištění, přičemž v dané věci, tj. pro účely rozhodování o příspěvku na péči, může být posudek PK MPSV vyžádán pouze pro účely odvolacího řízení správního. Proto tím spíše **správní orgán v tomto řízení musí vycházet pouze z takového posudku PK MPSV, který je nejen úplný, čili obsahuje veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci, ale zejména musí splňovat požadavek přesvědčivosti, tzn., že musí obsahovat náležité a logické zdůvodnění svých posudkových závěrů.** Pokud tomu tak není, nemůže již správní orgán nahradit činnosti PK MPSV, ale musí nedostatky jeho posudku odstranit, a to za pomoci zejména dalšího revizního posudku PK MPSV či vyžádání doplňujícího posudku od PK MPSV, který posudek pro uvedený účel vypracovala. Pokud správní orgán opře své závěry o posudek se zmíněnými nedostatky, nemůže již soud v soudním řízení tyto sám odstranit, neboť ani soud nemůže suplovat činnost posudkových komisí MPSV a nemůže si sám vyžádat doplněk posudku či revizní posudek PK MPSV. Je totiž nesporné, že rozhodnutí v dané věci je závislé především na odborném lékařském posouzení, k němuž je ze zákona povolána právě posudková komise, jedná se tedy o stěžejní důkaz a pokud již posudek PK MPSV vykazuje vady zahrnující jeho nepřezkoumatelnost, a pokud tento nedostatek odvolací správní orgán neodstraní (vyžádáním doplnění posudku či revizního posudku), způsobuje ten i vadu řízení, tj. nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek NSS ze dne 30.9.2009, č.j. 4Ads 50/2009-63, který se sice vztahuje nikoliv ke stávající platné právní úpravě, ale lze jej analogicky použít i v dané věci).

Krajský soud musí konstatovat, že i tento posudek PK MPSV, tedy podklad, ze kterého žalovaný vycházel, trpí výše uvedenými nedostatky, když sice odkazuje na zmíněné sociální šetření, avšak v souvislosti s uvedenou odvolací námitkou nedostatečně hodnotí schopnosti žalobkyně při zvládání základních životních potřeb, které v odvolání žalobkyně uvedla, tj. mobilita, stravování a oblékání a obouvání ve smyslu přílohy č. 1 k prováděcí vyhlášce č. 505/2006 Sb. Uvedené nedostatky způsobily i vadu žalovaného rozhodnutí zahrnující jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.).

Krajský soud dospěl k závěru, že obě rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, a proto je musel zrušit pro vadu řízení a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. a/, § 78 odst. 1, 3 s.ř.s., § 78 odst. 4 s.ř.s.).

Náklady řízení:

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., kdy úspěšné žalobkyni dle obsahu soudního spisu vznikly náklady řízení za právní zastoupení ve výši 3.146,- Kč, a to mimosmluvní odměna a hotové výdaje právní zástupkyně žalobkyně po 1.000,- Kč za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb („advokátní tarif“)/, za:

- dva úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby;
- dvě náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu); tj. soud přiznal žalobkyni náklady řízení právního zastoupení zvýšené o 21 % DPH (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) v celkové výši 3.146,- Kč. Lhůta k peněžitému plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu za použití § 64 s.ř.s., když krajský soud stanovenou lhůtu považuje za přiměřenou reálným možnostem žalovaného k provedení uložené úhrady.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 28.dubna 2014

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Jiroutová